

ansete Navne kunde forøge Betydningen af den Protest-adresse, som det var Gjærups Hensigt at faa vedtaget til senere Offenliggørelse paa et belejligt Tidspunkt.

Stemningen var gennemgaaende meget alvorlig. »Femte Juni« havde igen i sit Aftennummer angrebet Regeringen skaanselsløst i en Artikel, der var spækket med Mistænkeliggørelse. Bladet gik fra Haand til Haand, og flere af de ældre Rigsdagsbønder rystede tavs paa Hovedet. Disse Enslevs fordums Kampfæller gik med tungt Hjerte til dette Opgør med deres gamle Fører og skottede misfornøjet til de unge Folk, der som Højskoleforstander Aleksandersen ikke kunde skjule deres Glæde ved Udsigten til at faa dette sidste Afgudsbillede fra en skummel Fortid styrtet i Grus.

De fleste af Ministrene havde indfundet sig efter Indbydelse, deriblandt selve Dagens Mand, Provst Broberg, der samme Dag var kommen hertil fra Jylland. Den lille graamankede Prælat gik smilende omkring i Salen, trykkede Folk i Haanden og modtog Lykønskninger.

Tilsidst manglede kun Tyrstrup. Da man havde ventet paa ham nogen Tid, begyndte det Rygte at brede sig, at han overhovedet ikke vilde komme. Og det var karakteristisk for den Mistillid, man nærede til Ministerchefen indenfor hans eget Parti, at Rygtet straks fandt Tiltro.